

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

01 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Iurie Diaconu, Elena Covalenco,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, declarat de avocata Tatiana Gorea și inculpatul

*Vasilica Gheorghe XXXX, născut la
XX XXXXX XXXX în or. XXXXX, locuitor al mun.
XXXXX, str. XXXXX XX, ap. XX, cetățean al R.
Moldova, fără antecedente penale.*

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>14.04.2015 – 10.02.2016,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>09.01.2016 – 25.01.2017,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>21.09.2017 – 01.11.2017.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Potrivit sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 februarie 2016, Vasilica Gheorghe a fost condamnat în baza art. 145 alin. (1) Cod penal la 10 ani închisoare, de la reținere, după definitivarea sentinței, deducându-se durata aflării în arest preventiv de la 22.01.2015 până la 19.10.2015.

2. Instanța de fond a constatat că la 22 ianuarie 2015, aproximativ ora 20.10, inculpatul Vasilica G., aflându-se în oșpeție la Cureachin D., care locuia în ap. XX, str. XXX XXXXX XXX, mun. XXXXX, unde, după ce a consumat băuturi alcoolice împreună cu acesta și concubina lui, Ișcenco E., fiind în stare de ebrietate alcoolică avansată, în rezultatul unui conflict iscat între el și Cureachin D., urmărind scopul omorului intenționat, i-a aplicat ultimului multiple lovituri cu pumnii și cu un cuțit peste diferite părți ale corpului cauzându-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr. 221 din 23.01.2015, vătămări corporale sub formă de:

traumă toracico-abdominală închisă: echimoze pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu revărsări sanguine în țesuturile moi adiacente, revărsate sanguine în țesuturile moi ale abdomenului, rupturi de ficat, oment, mezenter, revărsate sanguine paranefral pe dreapta, hemoperitoneum (volum cca 2100 ml) – produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e) dur(e), a prezentat pericol pentru viață, este în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămări grave;

leziune înțepat-tăiată a gâtului: plagă înțepat-tăiată a gâtului (1), penetrantă, oarbă, cu prezența orificiului de intrare pe piele cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii (cu hemoragii difuze în ea), cu lezarea venei jugulare externe și laringelui (clinic), cauzată cu un obiect înțepător-tăietor, prezintă pericol pentru viață, nu este în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămări grave;

traumă cranio-cerebrală închisă: echimoze pe cap și față, plăgi pe față, revărsate sanguine în țesuturile moi epicraniene, produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e) dur(e) și se califică ca vătămări ușoare;

leziuni înțepat-tăiate ale feței: plăgi înțepat-tăiate (clinic), superficiale ale tegumentelor feței, cauzate prin acțiuni repetate cu un obiect înțepător-tăietor și se califică ca vătămări ușoare;

traumă închisă a gâtului: echimoză pe tegumentele gâtului, fractura cornului mare stâng al osului hioid cu revărsate sanguine în țesuturile moi adiacente, produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e) dur(e), are o vechime ce se încadrează în nu mai puțin de 3-4 ore până la deces (conform datelor histologice) și se califică ca vătămări ușoare;

leziuni înțepate ale gâtului: plăgi înțepate superficiale ale tegumentelor, dispuse în grup a câte 4, paralele între ele, cu revărsate sanguine roșii-închise în țesuturile moi adiacente, prin acțiuni repetate cu un obiect înțepător combinat, posibil cu furculița, și se califică ca vătămări ușoare;

echimoze pe membrele superioare, produse prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e) dur(e) și se califică ca vătămări neînsemnate.

Apoi, inculpatul a părăsit locul comiterii infracțiunii, deplasându-se în direcția liceului „C. Sibirski”, situat în str. Lech Kaczynski 6/2, lăsându-l pe Cureachin D. la podea în apartamentul său, unde, peste puțin timp, a fost depistat de Bulat G. care a solicitat serviciul medical de urgență, acesta fiind transportat în stare gravă la CNȘPMU, iar la 22.01.2015, ora 23.20 a decedat.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că au consumat vin și rachiu. Victima l-a apucat de scurtă, apoi l-a lovit cu pumnul în față. Încercând să se apere, el a lovit partea vătămată. Nu a pus mâna pe cuțit, iar când a fost doborât la podea, cuțitul se afla pe masă. A acționat doar pentru a se apăra.

Totodată, vinovăția inculpatului a fost dovedită prin probele administrate.

Astfel, martorul Ișenco E., concubina părții vătămate, a relatat că în apartament consumau alcool. Inculpatul văzând la ea o vânătaie, i-a luat apărarea și l-a întrebat pe Cureachin D. de ce o bate. Apoi ea a adormit și când s-a trezit, în apartament se afla poliția, iar victima era la podea. Anterior, partea vătămată i-a

cerut să nu-i comunice inculpatului adresa la care locuiau, deoarece acesta l-a amenințat că îl va bate.

Martorul Bulat G. a comunicat că ușa apartamentului era deschisă, lumina ardea, victima era la podea, un cuțit cu mânerul rupt era jos, iar lângă masă era o sticlă de 2,5 l. cu vin. Ișcenco E. dormea, o femeie i-a spus că a fost „mutu”, iar Sașa i-a comunicat că l-a văzut pe Jora.

Martorii Sîrghi G. și Mustețanu O. au relatat similar că s-au deplasat la chemarea 902. Acolo se afla echipa de salvare, care au transportat victima la spitalul de urgență. Persoanele aflate la fața locului le-au spus că a avut loc o bătaie. În apartament podeaua era murdară de sânge și o femeie în stare de ebrietate stătea jos. Bulat G. le-a descris persoana care a intrat în apartament și, împreună cu acesta, s-au deplasat în teritoriu pentru a căuta persoana. Pe teritoriul adiacent școlii a fost depistat inculpatul. Acesta se sprijinea cu o mână de gard, era în stare de ebrietate avansată, iar mâinile îi erau murdare de sânge. Bulat G. l-a recunoscut și a confirmat că este persoana care a intrat în apartamentul victimei. Inculpatul a fost condus la IGP pentru stabilirea identității, fiind transmis ofițerului de gardă.

Martorul Perciun V. a declarat că la 22.01.2015, în jurul orelor 03.00, la sediul izolatorului, de către grupa operativă a IP Centru, a fost escortat inculpatul. În rezultatul efectuării percheziției corporale, careva semne vizibile de violență pe corpul inculpatului nu au fost depistate, fiind prezentat un certificat de la spitalul de urgență. De la inculpat se simțea miros de alcool, iar hainele acestuia erau murdare de sânge. Inculpatul a fost plasat în celulă.

Potrivit procesului-verbal din 22.01.2015, de la fața locului a fost ridicată o lamă cu un sigur tăiș și mânerul unui cuțit pe care erau vizibile urme de lichid de culoare brun-roșiatic, lângă lamă și mâner fiind depistate urme de lichid de culoare brun-roșiatic de diferite dimensiuni.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 719 din 20.02.2015, pe corpul învinutului lipsesc leziuni corporale.

Or, probele administrate în coroborare cu declarațiile martorilor demonstrează că anume inculpatul a comis infracțiunea imputată.

Afirmațiile privind existența unei persoane necunoscute care l-ar fi condus pe acesta în apartamentul victimei sunt nefondate, nefiind prezentate careva dovezi în acest sens. Mai mult, concubina victimei, Ișcenco E. a confirmat că în afară de inculpat nu a mai văzut pe nimeni în cameră.

Alegațiile inculpatului precum că s-a apărat și nu a folosit cuțitul pentru a-i cauza moartea părții vătămate sunt irelevante or, nu s-a constatat că acesta a suferit careva leziuni sau lovituri în urma altercației, fiind stabilit că, în urma conflictului, doar victimei i-au fost cauzate numeroase leziuni și traume, moartea survenind din cauza unei lovituri de cuțit aplicate în regiunea gâtului.

În cazul în care dorea doar să se apere, inculpatul nu aplica o formă a violenței de o intensitate atât de mare, prin înjunghierea cu cuțitul în regiunea gâtului, cauzându-i părții vătămate o vătămare corporală gravă, incompatibilă cu viața.

Totodată, în cadrul urmăririi penale inculpatul a declarat că, fiind în stare de ebrietate avansată, nu ține minte cele petrecute în seara zilei de 22.01.2015. A

recunoscut că a existat o încăierare între dânsul și victimă, dar neagă comiterea omorului intenționat.

Potrivit rapoartelor de expertiză, pe mâinile și pe hainele inculpatului s-au găsit urme de sânge care putea proveni atât de la victimă, cât și de la inculpat. Însă, la momentul reținerii, peste 2-3 ore de la săvârșirea infracțiunii, inculpatul nu avea careva leziuni externe și răni deschise, astfel că sângele respectiv nu putea proveni de la el, cel mai probabil, fiind de la victimă.

Conform depozițiilor martorului Ișcenco E., victima i-a interzis acesteia să-i comunice inculpatului adresa la care locuiește, întrucât l-a amenințat că îl va bate.

Instanța a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omorul intenționat.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont că inculpatul nu are antecedente penale, se caracterizează pozitiv, este invalid de gradul III, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, în calitate de circumstanțe atenuante fiind reținute vârsta înaintată a acestuia, handicapul fizic și faptul că este unicul întreținător al soției care este invalid de gradul I, ca circumstanță agravantă fiind reținută săvârșirea infracțiunii în stare de ebrietate alcoolică, concluzionând că reeducarea și corectarea lui este posibilă cu izolare de societate, aplicându-i pedeapsa în limita minimă prevăzută de lege.

3. Avocata Tatiana Gorea a declarat apel, solicitând casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat.

Apelanta a invocat că probele administrate nu au fost examinate în totalitate, nefiind verificată versiunea apărării, instanța de fond omițând să dea o apreciere probelor pe care s-a bazat poziția apărării.

Or, conflictul a fost inițiat de victimă, care era o persoană agresivă, primul aplicându-i lovituri inculpatului. Partea vătămată era în stare avansată de ebrietate, deoarece a consumat alcool și înainte de a se întâlni cu inculpatul.

Totodată, martorul Ișcenco E. nu a văzut cine a omorât victima, iar inculpatul fiind surdomut nu putea auzi și cunoaște despre ce vorbeau aceștia. Prin urmare, nu a fost stabilită intenția și motivul omorului examinat.

Nici unul dintre martorii audiați nu au declarat că au văzut cuțitul în mâinile inculpatului, iar efectuarea expertizei dactiloscopice nu a fost dispusă.

Mai mult, martorii Ișcenco E., Bulat G. și Repina A. nu au văzut conflictul între inculpat și victimă, deci nu pot confirma că anume inculpatul a omorât victima.

Nu au fost stabilite circumstanțele cauzei care să dovedească că inculpatul a avut intenția directă de a admite decesul victimei. Acesta a declarat că doar s-a apărat de acțiunile violente ale părții vătămate, nu-l cunoștea și nu știa unde locuiește.

Or, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a statuat că instanța de fond corect a constatat starea de fapt și de drept, aceasta fiind în deplină concordanță cu materialele cauzei, nefiind stabilite temeiuri de casare a sentinței.

Instanța de fond a apreciat corect probele administrate și circumstanțele cauzei, examinându-le din punct de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv, încadrând just acțiunile inculpatului în baza art. 145 alin. (1) Cod penal, ca omorul unei persoane.

Astfel, vinovăția inculpatului se confirmă prin probe pertinente, concludente, utile și veridice ce coroborează între ele, și anume declarațiile martorilor Ișcenco E., Bulat G., Sîrghi G., Mustețanu O. și Perciun V.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2015, a ap. XX, str. XXX XXXXX XXX, mun. XXXXX, unde a fost ridicată o lamă cu un sigur tăiș și mânerul unui cuțit pe care erau vizibile urme de lichid de culoare brun-roșiatic, iar lângă lamă și mâner s-au depistat urme de lichid de culoare brun-roșiatic de diferite dimensiuni; raportul de expertiză medico-legală nr. 719 din 20.02.2015, conform căruia pe corpul învinuitului lipsesc leziuni corporale; raportul de expertiză medico-legală nr. 93 din 23.02.2015, privind efectuarea expertizei medico-legale a fragmentelor de unghii, spălăturilor de pe ambele mâini ale inculpatului, a perechii de pantaloni sportivi, fragmentului de tifon, puloverului și probei model de sânge recoltate de la cadavrul părții vătămate, prin care, reieșind din investigațiile efectuate în laborator asupra obiectelor menționate, s-a concluzionat că sângele recoltat de la cadavrul părții vătămate, se referă la grupa O-alfa, beta (I), la care se referă și sângele învinuitului. În conținutul subunghial și spălăturile de pe mâinile învinuitului, cât și pe pantalonii sportivi și pe puloverul victimei, pe bucata de tifon, s-a determinat sânge uman, cu antigena „H”, care ar fi putut proveni de la victimă sau alte persoane cu grupa de sânge analogică, inclusiv și învinuitul, cu condiția că ultimul, la momentul infracțiunii, a avut leziuni corporale cu hemoragii externe; raportul de expertiză medico-legală nr. 94 din 23.02.2015, privind efectuarea expertizei medico-legale a mânerului unui cuțit, lamei unui cuțit și a două fragmente de țesătură cu spălături, toate ridicate în cadrul CFL la 22.01.2015, conform căruia, pe mânerul și lama cuțitului și pe cele două fragmente de țesătură, ridicate în cadrul CFL din apartamentul nr. XX, str. XXX XXXX XXX, mun. XXXXX, există urme de sânge uman, a unei persoane de gen masculin, cu antigena „H”, ce dă dovadă de provenirea sângelui de la persoana, sângele căreia se referă la grupa O-alfa, beta (I), inclusiv victima.

Potrivit declarațiilor martorilor Ișcenco E. și Bulat G., inculpatul s-a aflat în seara zilei de 22.01.2015 în apartamentul în care locuia victima.

Din depozițiile martorilor și ale inculpatului rezultă inițierea unui conflict între victimă și inculpat din motivul geloziei. Mai mult, martorul Ișcenco E. a indicat că victima, de mai multe ori, i-a spus să nu-i comunice inculpatului adresa la care locuiește, întrucât acesta l-ar fi amenințat că îl va bate.

În același timp, în instanța de fond, inculpatul a declarat că i-a aplicat lovituri victimei.

Prin urmare, alegațiile apărării că leziunile stabilite în raportul de expertiză nu puteau fi cauzate prin lovituri cu cuțitul sunt irelevante, fiind constatat că omorul părții vătămate a survenit ca urmare a aplicării de către inculpat a multiplelor lovituri cu pumnii și cu un cuțit peste diferite părți ale corpului victimei.

Și martorii Bulat G., Sîrghi G., Mustețanu O. și Perciun V. confirmă că în momentul în care a fost depistat, inculpatul avea mâinile și hainele murdare de sânge.

Acest fapt a fost constatat și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 120 din 23.02.2015, potrivit căruia sângele recoltat de la învinuit se referă la grupa O-alfa, Beta (I), raportul de expertiză medico-legală nr. 95 din 23.02.2015, prin care s-a stabilit că pe cămașa și scurta ridicată în cadrul percheziției corporale de la învinuit au fost depistate pete de sânge de om și din raportul de expertiză medico-legală nr. 93 din 23.02.2015, prin care s-a concluzionat că sângele recoltat de la cadavrul părții vătămate se referă la grupa O-alfa, beta (I), la care se referă și sângele învinuitului. În conținutul subunghial și spălaturile de pe mâinile învinuitului, cât și pe pantalonii sportivi și pe puloverul victimei, pe bucata de tifon, s-a determinat sânge uman, cu antigena „H”, care ar fi putut proveni de la partea vătămată sau alte persoane cu grupa de sânge analogică, inclusiv bănuitul, cu condiția că acesta, la momentul infracțiunii, a avut leziuni corporale cu hemoragii externe (fapt exclus, deoarece potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 719 din 20.02.2015, pe corpul învinuitului lipsesc leziuni corporale). Astfel, prin rapoartele de expertiză menționate, s-a probat cu certitudine că sângele depistat pe mâinile și hainele inculpatului provine de la partea vătămată.

Instanța de fond just a respins afirmațiile inculpatului că doar s-a apărat și nu a folosit cuțitul pentru a-i cauza moartea victimei, fiind stabilit că inculpatul nu a suferit careva leziuni sau lovituri din urma încăierării, în urma conflictului, doar victimei fiindu-i cauzate numeroase leziuni și traume, moartea survenind din cauza unei lovituri de cuțit aplicate în regiunea gâtului. Or, în cazul în care dorea doar să se apere, inculpatul nu aplica o formă a violenței de o intensitate atât de mare.

Declarațiile martorului Beț I., precum că Ișcenco E. i-ar fi comunicat că în acea seară în apartamentul lor era și persoana numită „avganeț”, sunt irelevante. Or, în instanța de fond martorul Ișcenco E. a relatat că persoana în cauză, deși se afla în relații ostile cu victima, în seara zilei de 22.01.2015 nu s-a aflat la domiciliul părții vătămate.

Totodată, semnul laturii obiective conferă infracțiunii date un caracter distinct, vizează urmările prejudiciabile, exprimate prin moartea cerebrală a victimei.

Or, prin raportul de expertiză medico-legală nr. 221 din 23.01.2015 s-a stabilit că la examinarea medico-legală a cadavrului s-au depistat următoarele leziuni corporale:

traumă toracico-abdominală închisă: echimoze pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, revărsate sangvine în țesuturile moi ale abdomenului, rupturi de ficat, oment, mezenter, revărsate sangvine paranefral pe dreapta, hemoperitoneum (volum cca. 2100ml) - care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(-e) contondent(-e), dur(-e), a prezentat pericol pentru viață, este în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămări grave;

leziune înțepat-tăiată a gâtului: plagă înțepat-tăiată a gâtului (1), penetrantă, oarbă, cu prezența orificiului de intrare pe piele cu lezarea țesuturilor moi la nivelul plăgii (cu hemoragii difuze în ea), cu lezarea venei jugulare externe și

laringelui (clinic) - care a fost cauzată cu un obiect înțepător-tăietor, prezintă pericol pentru viață, nu este în legătură cauzală directă cu survenirea decesului și se califică ca vătămări grave;

traumă cranio-cerebrală închisă: echimoze pe cap și față, plăgi pe față, revărsate sangvine în țesuturile moi epicraniene - care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e), dur(e) și se califică ca vătămări ușoare,

leziuni înțepat-tăiate ale feței: plăgi înțepat-tăiate (clinic), superficiale ale tegumentelor feței - care au fost cauzate prin acțiuni repetate cu un obiect înțepător-tăietor și se califică ca vătămări ușoare;

traumă închisă a gâtului: echimoză pe tegumentele gâtului, fractura cornului mare stâng al osului hioid cu revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente - care a fost produsă prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent (e), dur(e), are o vechime de nu mai puțin de 3-4 ore până la deces (conform datelor histologice) și se califică ca vătămări ușoare;

leziuni înțepate ale gâtului: plăgi înțepate, superficiale ale tegumentelor dispuse în grup a câte 4, paralele între ele, cu revărsate sangvine roșii-închise în țesuturile moi adiacente, prin acțiuni repetate cu un obiect înțepător combinat, posibil cu furculița, și se califică ca vătămări ușoare;

echimoze pe membrele superioare, care au fost produse prin acțiunea traumatică cu un obiect(e) contondent(e), dur(e) și se califică ca vătămări neînsemnate.

Legătura de cauzalitate dintre faptă și urmările prejudiciabile este confirmată prin declarațiile martorilor și prin raportul de expertiză medico-legală nr. 221 din 23.01.2015, prin care s-a stabilit că decesul victimei a survenit cu cca. 4-5 zile până la necropsie, în rezultatul traumei toraco-abdominale închise: echimoze pe torace și abdomen, fracturi costale pe dreapta cu revărsate sangvine în țesuturile moi adiacente, revărsate sangvine în țesuturile moi ale abdomenului, rupturi de ficat, oment, mezenter, revărsate sangvine paranefral pe dreapta, hemoperitoneum (volum cca. 2100 ml) - ce se confirmă prin modificările patologice respective depistate la examinarea medico-legală a cadavrului și adevărate prin examenul histopatologic.

Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă or, inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile și a dorit, în mod conștient, survenirea acestora.

Astfel, afirmațiile apărării că nu a fost probată latura subiectivă, sunt neîntemeiate or, concluzia privind conținutul intenției inculpatului de a lipsi de viață partea vătămată rezultă din materialitatea faptei (*idolus ex re*), din declarațiile martorilor și concluziile rapoartelor de expertiză, precum și din caracterul relațiilor dintre inculpat și victimă, care anterior a afirmat că va aplica forța fizică asupra acestuia.

Totodată, alegațiile apărării că instanța de fond a studiat doar probele privind învinuirea inculpatului, probele apărării fiind lăsate fără examinare, iar concluzia instanței nu rezultă din circumstanțele și materialele cauzei, sunt nefondate.

Or, în partea descriptivă și motivarea sentinței au fost examinate atât probele ce confirmă vinovăția inculpatului, cât și cele ce-l dezvinovătesc.

Art. 6 al Convenției obligă instanțele să-și argumenteze deciziile luate. Această obligație nu poate fi înțeleasă în sensul că ele trebuie să răspundă în mod detaliat la fiecare argument al părților procesului. Obligația de motivare a deciziilor variază în funcție de natura acestora. Potrivit jurisprudenței CtEDO, o instanță nu este obligată să dea un răspuns detaliat la fiecare argument înaintat de justițiabil. (*Hiro Balani vs Spania nr. 1021/2001 din 28 martie 2003*).

În același timp, la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Mai mult, din conținutul apelului declarat și ale materialelor cauzei, rezultă că apelanții au invocat aceleași afirmații pe care le-au făcut în instanța de fond, asupra cărora instanța s-a expus detaliat, cu respectarea dreptului la un proces echitabil al părților, inclusiv sub aspectul motivării hotărârii de condamnare, sentința conținând răspunsuri amănunțite privind argumentele invocate de părți.

Conform jurisprudenței CtEDO, noțiunea de proces echitabil presupune că o instanță care și-a motivat hotărârea, să fi analizat în mod real chestiunile esențiale care i-au fost supuse judecării. (*Hotărârea CtEDO în cauza Boldea vs România din 15 februarie 2007*).

Prin urmare, exigențele art. 6 CEDO au fost respectate, instanța de fond dând o apreciere corectă probelor în cauză, soluționând toate problemele ce urmează a fi rezolvate la adoptarea sentinței de condamnare, adoptând o hotărâre conformă cerințelor legii.

5. Avocatul Tatiana Gorea și inculpatul au declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care ultimul să fie achitat.

Recurenții au invocat că nici unul din martorii audiați nu au indicat că inculpatul avea cuțitul în mână și cu un cuțit nestabilit i-a aplicat lovituri peste diferite părți ale corpului victimei. Totodată, nu s-a constatat că acesta i-a aplicat victimei lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, la momentul săvârșii infracțiunii, martorul Ișcenco E. fiind fără cunoștință, provocată de starea de ebrietate alcoolică, iar alte persoane care ar fi văzut momentul aplicării loviturilor de către inculpat victimei, nu au fost stabilite. Nu au fost depistate nici amprentele digitale ale inculpatului pe cuțit, ce exclude faptul că inculpatul ar fi pus mâna pe cuțit. Or, potrivit declarațiilor inculpatului, în momentul când victima primul a lovit inculpatul, cuțitul se afla pe masă, aceste declarații nefiind combătute prin probe, iar în cadrul urmăririi penale nu a fost dispusă efectuarea expertizei dactiloscopice asupra mânerului de cuțit și lamei de cuțit.

Astfel, instanțele de fond și de apel doar au presupus că inculpatul i-a aplicat părții vătămate multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, nefiind stabilit cu ce mână i-a aplicat lovituri, cu ambele sau cu pumnii și în ce mână se afla cuțitul. Instanța de apel nu a stabilit consecutivitatea acțiunilor inculpatului, precum și posibilitatea aplicării loviturilor de către inculpat, în cazul în care era fără

cunoștință, fiind în stare de ebrietate alcoolică or, nu sunt martori oculari ai omorului, iar învinuirea este bazată pe probe indirecte.

Totodată, instanța de apel eronat a stabilit legătura cauzală directă a vătămarilor corporale ușoare și neînsemnate cu survenirea decesului prin aplicarea loviturilor cu cuțitul.

Mai mult, instanța de apel nu a constatat că inculpatul a lovit victima cu picioarele în regiunea abdomenului sau toracelui, ceea ce exclude faptul că inculpatul a omorât victima.

În același timp, lipsește și latura subiectivă a infracțiunii, nefiind stabilit motivul omorului. Din contra, victima a demonstrat gelozie față de inculpat și primul i-a aplicat acestuia o lovitură cu pumnul în față.

Pe mâinile inculpatului au fost depistate urme de sânge de grupa O-alfa, beta (I), dar nici o expertiză nu a stabilit că acest sânge aparține victimei.

Nu sunt clare nici concluziile instanței de apel că pe corpul inculpatului, la momentul săvârșirii infracțiunii, nu au fost depistate leziuni corporale, când nici o expertiză nu demonstrează acest fapt.

Or, din neglijența expertului, nu au fost stabilite leziunile în regiunea capului, expertiza fiind efectuată necorespunzător, în cadrul urmăririi penale, inculpatul solicitând tragerea la răspundere penală a expertului Centrului de Medicină Legală, I. Scurtu.

La 26.03.2015 a fost depus demersul privind efectuarea expertizei medico-legale suplimentare a inculpatului, însă atât plângerea inculpatului, cât și demersul privind efectuarea expertizei medico-legale suplimentare a inculpatului nu au fost examinate, astfel, fiind încălcată procedura penală privind modul de examinare a cererilor parvenite în timpul urmăririi penale și principiile procedurii penale.

A fost ignorat și demersul declarat la procuratură privind audierea martorului pentru stabilirea persoanelor pe nume Valera, Alexandru, Ghena, Valera nănaș și efectuare a expertizei medico-legale suplimentare.

Martorul Beț I. a caracterizat inculpatul ca fiind o persoană pozitivă, acesta nu provoca conflicte și nu se bătea cu nimeni, iar victima era în conflict cu mai multe persoane, inclusiv cu Valera „afganeț”, fiind caracterizat negativ.

Circumstanța atenuantă - comportamentul ilegal și imoral al victimei, a fost neglijată de acuzare, urmărirea penală fiind desfășurată unilateral.

Conform raportului de expertiză medico-legală nr. 18d/221 din 17.03.2015, la cercetarea toxico-narcologică, în sângele victimei s-au depistat 6,17 % alcool etilic, ceea ce produce o intoxicație alcoolică gravă, care poate cauza deces și de sine stătător.

Instanța de apel nu a pătruns în esența problemei de fapt și de drept, susținând poziția eronată a instanței de fond privind aprecierea probelor în raport cu încadrarea juridică a faptei, acceptând niște concluzii de ordin general, fără a le aprecia prin prisma art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de apel nu a înlăturat contradicțiile dintre declarațiile martorilor și concluziile rapoartelor de expertiză medico-legale.

Instanța de apel urma să se pronunțe asupra fiecărui argument din apelul declarat în baza propriei evaluări juste a tuturor probelor administrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței nu au fost întrunite elementele infracțiunii, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Potrivit art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul este fondat și pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt care a afectat soluția instanței, instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apelurile apărării nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi esența erorilor concrete de drept și a circumstanțelor că motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11¹⁾ Cod de procedură penală, care ar fi afectat soluția instanței, că instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, fiind omisă în totalitate și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul declarat nu întrunește condițiile de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului și inculpatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeiuri neargumentate legal de recurenți.

Or, conform prevederilor art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, legal și întemeiat au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind învinuirea înaintată inculpatului, și încadrarea juridică corectă a acțiunilor lui infracționale, în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile martorilor Ișcenco E., Bulat G., Sîrghi G., Mustețanu O. și Perciun V.; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 22.01.2015, fiind ridicată o lamă cu un sigur tăiș și mânerul unui cuțit pe care erau vizibile urme de lichid de culoare brun-roșiatic, iar lângă lamă și mâner fiind depistate urme de lichid de culoare brun-roșiatic de diferite dimensiuni; raportul de expertiză medico-legală nr. 719 din 20.02.2015, conform cărui pe corpul învinuitului lipsesc leziuni corporale; raportul de expertiză medico-legală nr. 93 din 23.02.2015, privind expertiza fragmentelor de unghii, spălăturilor de pe ambele mâini ale inculpatului, a perechii de pantaloni sportivi, fragmentului de tifon, puloverului și probei model de sânge recoltate de la cadavrul părții vătămate, concluzionându-se că sângele recoltat de la cadavrul părții vătămate, se referă la grupa O-alfa, beta (I), la care se referă și sângele învinuitului. În conținutul subunghial și spălăturile de pe mâinile învinuitului, cât și pe pantalonii sportivi și pe puloverul victimei, pe bucata de tifon, s-a determinat sânge uman, cu antigena „H”, care ar fi putut proveni de la victimă, sau alte persoane cu grupa de sânge analogică, inclusiv și învinuitul, cu condiția, că ultimul, la momentul infracțiunii, a avut leziuni corporale cu hemoragii externe; raportul de expertiză medico-legală nr. 94 din 23.02.2015, privind efectuarea expertizei medico-legale a mânerului unui cuțit, lamei unui cuțit și a două fragmente de țesătură cu spălături, toate ridicate în cadrul CFL la 22.01.2015, conform cărui, pe mânerul și lama cuțitului și pe cele două fragmente de țesătură, ridicate din apartamentul victimei, există urme de sânge uman, a unei persoane de gen masculin, cu antigena „H”, ce dă dovadă de provenirea sângelui de la persoana, sângele căreia se referă la grupa O-alfa, beta (I), inclusiv victima, instanțele indicând clar și fără echivoc motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apelul de pe rol, probele administrate pe caz demonstrând cu concludență prezența în acțiunile inculpatului

a elementelor infracțiunii prevăzute la art. 145 alin. (1) Cod penal (*pct. 2. - 5. din decizie*).

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din CEDO impune în sarcina instanței, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora, iar obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul vizat este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele de fond și de apel au apreciat probele și circumstanțele cauzei (*pct. 5. din decizie*).

Însă, pornind de la relevanțele art. 6 pct. 11¹), 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor, iar judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul de pe rol au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2 – 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent, că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurenți, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că au fost întrunite elementele infracțiunii, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul ordinar este vădit neîntemeiat, acesta urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Tatiana Gorea și inculpatul Vasilica Gheorghe XXX, împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 10 februarie 2016 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 ianuarie 2017, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 noiembrie 2017.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco